

[Ninn-Hansen.]

at beføjelserne direkte overgår fra forsikringsrådet til ministeriet, må jeg indrømme, at jeg ikke helt synes om denne ændring. Jeg mener, det er en fordel, at det er et helt igennem uafhængigt organ og ikke staten, der skal behandle disse spørgsmål. Hvis man vil foretage noget i retning af at lade beføjelserne overgå til staten, kan det måske minde lidt om de bestræbelser, jeg før omtalte, der har været udfoldet over for forsikringsselskaberne.

I øvrigt giver lovforslagets mange bestemmelser anledning til forskellige bemærkninger. Jeg skal dog ikke ved denne lejlighed omtale dem, men rette mig efter den udtalelse, en unavngiven minister i dag har fremsat til et dagblad om, at man ved første behandling skal holde sig til de principielle spørgsmål. I øvrigt kan jeg henvise til de bemærkninger, som mit partis tidligere ordfører, Aksel Møller, fremsatte, da sagen var til behandling sidste år.

Hvad angår loven om tilsyn med pensionskasser, har jeg forstået, at der i øjeblikket er forhandlinger i gang mellem de interesserede organisationer og forsikringsrådet. Det er helt i orden, at man afslutter disse forhandlinger, inden et lovforslag fremsættes, men jeg går ud fra, at den højtærede minister er enig med mig i, at man så også må søge at færdigbehandle det pågældende lovforslag hurtigst muligt, eventuelt uafhængigt af behandlingen af det foreliggende lovforslag.

I øvrigt kan mit parti tilsige en saglig og positiv forhandling vedrørende denne lovgivning.

Baunsgaard: Også jeg skal indskrænke mig til nogle ganske få bemærkninger, idet jeg henviser til de betragtninger, jeg gjorde gældende ved sagens første behandling i sidste samling.

Efter at vi i sidste samling fik gennemført den meget iøjnefaldende ændring om anbringelse af forsikringsselskabernes midler, mener jeg, at lovforslagets øvrige meget teknisk betonedede ændringer bør kunne færdigbehandles i denne samling. Det gælder også de nu foreslåede ændringer vedrørende udenlandske selskabers adgang til at virke her i landet.

Jeg kan tilsige mit partis medvirken til en løsning i denne samling.

Kristian Kristensen: Da det foreliggende forslag til lov om forsikringsvirksomhed er en ajourføring i forhold til de ændringer, der er sket siden sidst, kan retsforbundet ganske kort give tilslutning og tilsige villig medvirken ved udvalgsarbejdet.

Alfred Jensen: Da det tilsvarende lovforslag i sidste folketingsår var til behandling, redegjorde jeg for den kommunistiske gruppes syn på forsikringsvirksomhed og sagde, at det ikke bør være en privat geschæft at drive forsikringsvirksomhed, men at forsikringsvirksomhed bør varetages af samfundet, være et samfundsforetagende. Jeg har tidligere gjort opmærksom på, hvor skadelig kampen mellem forsikringsselskaberne om at sikre sig kunder er for de forsikrede, og hvilken fordyrelse der finder sted, og jeg har konstateret, at man ikke vil bestride, at sådanne uheldige forhold eksisterer. Det taler for, at man burde koncentrere forsikringsvirksomheden i et stort statsforetagende. Det ville blive billigere og mere betryggende for de forsikrede, og det er klart, at et sådant foretagende kunne gennemføre alle de nyordninger, som udviklingen måtte nødvendiggøre, og gøre det på en sådan måde, at det blev den absolut bedste betjening, borgerne fik. Som jeg tidligere har sagt, forekommer det mig også, at det må være rimeligt, at de fonds, der her samles op, ikke dirigeres og administreres af private ud fra profithensyn, men tværtimod må befinde sig i samfundets varetægt og på en sådan måde, at det bliver det offentlige, der kommer til at bestemme over kreditgivningen og finansieringen. Vi har den opfattelse, at udviklingen for længst er nået dertil, at man bør tage fat på at overføre al forsikringsvirksomhed til statens varetæelse.

Jeg mener altså, at man skulle tage fat på at nationalisere forsikringsvirksomheden, og har som et første skridt anbefalet, at al livsforsikringsvirksomhed blev koncentreret under statsanstalten for livsforsikring. Jeg har ikke hørt nogen bestride, at statsanstalten er et foretagende, der giver de forsikrede gode og rimelige betingelser. En nationalise-